

Sygn. akt IV KO 82/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

w sprawie **D. D.**

oskarżonego z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 29 października 2013 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 24 września 2013 r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 września 2013 r. Sąd Okręgowy w G. wystąpił o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. sprawy D. D. innemu równorzędnemu sądowi.

W uzasadnieniu postanowienia sądu występującego o przekazanie sprawy podkreślono, że w wypadku drogowym, który stanowi przedmiot postępowania zginął sędzia Sądu Okręgowego w G.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Bezsporne jest, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Przewiduje bowiem odstępstwo od ustawowych reguł określenia właściwości miejscowej sądu.

Stąd też jego zastosowanie może nastąpić tylko wtedy, gdy zaistniałe w sprawie okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że jej pozostawienie do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Takimi okolicznościami mogą zaś być między innymi tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9-10, poz. 68; z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000, z. 3 poz. 7; z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, R-OSNKW 2008, poz. 2072; z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Przesłankę taką może stanowić fakt, że w sprawie, w toku której D. D. uznany został przez sąd pierwszej instancji za winnego przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. przedmiotem rozpoznania był wypadek drogowy, w wyniku którego poniósł śmierć sędzia sądu właściwego do rozpoznania apelacji obrońcy oskarżonego. Bez względu na rodzaj orzeczenia wydanego przez sąd odwoławczy może powstać przekonanie o braku bezstronności orzekających w tej sprawie sędziów, którzy orzekają w tym samym sądzie, w którym orzekał sędzia, który zginął w czasie wypadku. Dobro wymiaru sprawiedliwości w tym wypadku polega na unikaniu sytuacji, w której nie tylko strony, ale także postronni obserwatorzy procesu odnieść by mogli wrażenie, że treść wyroku determinowana jest tym, że pokrzywdzony pracował w tym samym sądzie, który obecnie jest sądem właściwym do rozpoznania apelacji.

Z powyższych względów rozpoznanie apelacji w sprawie D. D. przeniesiono do Sądu Okręgowego w K.